Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

16. srpnja 2015.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Žigovi – Direktiva 89/104/EEZ – Članak 5. – Proizvodi zaštićeni žigom pušteni u slobodan promet i stavljeni u sustav odgode plaćanja trošarina bez odobrenja nositelja žiga – Pravo tog nositelja da se protivi takvom stavljanju – Pojam ‚uporabe u trgovačkom prometu'"

U predmetu C-379/14,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Gerechtshof Den Haag (Nizozemska), odlukom od 22. srpnja 2014., koju je Sud zaprimio 7. kolovoza 2014., u postupcima

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV

protiv

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd,

i

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd

protiv

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Ilešič (izvjestitelj), predsjednik vijeća, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas i C. G. Fernlund, suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: A. Calot Escobar,

* Jezik postupka: nizozemski

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za TOP Logistics BV, G. van der Wal i M. Tsoutsanis, *advocaten*,

— za Van Caem International BV, J. S. Hofhuis, *advocaat*,

— za Bacardi & Company Ltd i Bacardi International Ltd, N. W. Mulder, R. E. van Schaik i A. M. E. Voerman *advocaten*,

— za francusku vladu, D. Colas i F. Gloaguen, u svojstvu agenata,

— za portugalsku vladu, L. Inez Fernandes, M. Rebelo i N. Vitorino, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, F. Wilman, F. W. Bulst i L. Grønfeldt, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegova mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 5. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989., L 40, str. 1.).

2 Zahtjev je upućen u okviru dvaju sporova, između, redom, s jedne strane, TOP Logisticsa BV (u daljnjem tekstu: TOP Logistics) i Van Caema International BV (u daljnjem tekstu: Van Caem) i, s druge strane, Bacardi & Company Ltd i Bacardi Internationala Ltd (u daljnjem tekstu zajedno: Bacardi) kao i Bacardija i TOP Logisticsa i Van Caema zbog Bacardijevih proizvoda koji su bez njegova odobrenja uneseni na tržište Europskog gospodarskog prostora (EGP) te ondje stavljeni u sustav odgode plaćanja trošarina.

Pravni okvir

Direktiva 89/104

3 Članak 5. stavci 1. i 3. Direktive 89/104/EEZ određuje:

„1. Registrirani žig nositelju daje isključiva prava koja proizlaze iz tog žiga. Nositelj žiga ima pravo spriječiti sve treće strane da bez njegova odobrenja u trgovačkom prometu koriste:

a) svaki znak koji je istovjetan njegovu žigu u odnosu na proizvode ili usluge koji su istovjetni onima za koje je žig registriran;

b) svaki znak kad, zbog istovjetnosti ili sličnosti s njegovim žigom i istovjetnosti ili sličnosti s proizvodima ili uslugama obuhvaćenima tim žigom i tim znakom, postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost zablude uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu tog znaka i žiga.

[...]

3. Na temelju stavaka 1. i 2., među ostalim, može se zabraniti:

[…];

(b) nuđenje proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište ili skladištenje u te svrhe pod tim znakom ili nuđenje i pružanje usluga pod tim znakom;

(c) uvoz ili izvoz proizvoda obilježenih tim znakom;

[…].[neslužbeni prijevod]“

4 Direktiva 89/104 stavljena je izvan snage Direktivom 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.), koja je stupila na snagu 28. studenoga 2008. Međutim, vodeći računa o datumu činjenica, na glavne postupke i dalje se primjenjuje Direktiva 89/104.

Direktiva 92/12/EEZ

5 Na temelju članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda (SL L 76, str. 1.):

„Ova se direktiva na razini Zajednice primjenjuje na sljedeće proizvode [...]:

— […],

— alkohol i alkoholna pića,

— […].[neslužbeni prijevod]“

6 Članak 4. točke (b) i (c) Direktive 92/12 glasio je:

„Za potrebe ove Direktive:

[...]

(b) ‚trošarinsko skladište’ znači mjesto gdje ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta u svom poslovanju trošarinsku robu proizvodi, prerađuje, drži, prima ili otprema unutar sustava odgode plaćanja trošarine te uz poštovanje određenih uvjeta koje utvrđuju nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi trošarinsko skladište;

(c) ‚sustav odgode’ znači porezni sustav koji se primjenjuje na proizvodnju, preradu, skladištenje ili kretanje trošarinske robe pri kojem je plaćanje trošarine odgođeno;

[...][neslužbeni prijevod]“

7 Članak 5. stavak 1. Direktive 92/12 glasio je kako slijedi:

„Roba iz članka 3. stavka 1. podliježe trošarini u trenutku svoje proizvodnje na području Zajednice kako je definirana u članku 2. ili u trenutku svojeg uvoza na to područje.

‚Uvoz trošarinske robe’ znači ulazak te robe na područje Zajednice [...]

Međutim, kada se ta roba prilikom ulaska na područje Zajednice stavlja u carinski postupak Zajednice, smatra se da je roba uvezena u trenutku otpuštanja iz carinskog postupka Zajednice.“ [neslužbeni prijevod]“

8 Članak 6. stavak 1. Direktive 92/12/EZ određivao je:

„Obveza obračunavanja trošarine nastaje puštanjem u potrošnju [...]

Puštanje u potrošnju trošarinske robe znači:

a) otpuštanje trošarinske robe, uključujući nepravilno otpuštanje, iz sustava odgode plaćanja trošarine;

b) proizvodnju trošarinske robe, uključujući nepravilnu proizvodnju, izvan sustava odgode plaćanja trošarine;

c) uvoz trošarinske robe, uključujući nepravilan uvoz, kada trošarinska roba odmah nakon uvoza nije stavljena u sustav odgode plaćanja trošarine.“[neslužbeni prijevod]

9 Na temelju članka 11. stavka 2. Direktive 92/12:

„Proizvodnja, prerada i skladištenje trošarinske robe za koju trošarina još nije plaćena obavlja se u trošarinskom skladištu.“ [neslužbeni prijevod]

10 Direktiva 92/12 stavljena je izvan snage s učinkom od 1. travnja 2010. Direktivom Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.). Međutim, vodeći računa o datumu činjenica, na glavne postupke i dalje se primjenjuje Direktiva 92/12.

Uredba (EEZ) br. 2913/92

11 Članak 91. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 955/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 1999. (SL L 119, str. 1., u daljnjem tekstu: Carinski zakonik), glasi:

„Postupak vanjskog provoza dopušta kretanje robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskog područja Zajednice, i to:

a) robe koja nije roba Zajednice, a ne podliježe plaćanju uvoznih carina i drugih davanja ili mjerama trgovinske politike;

[…]“

12 Članak 92. istog zakonika određuje:

„1. Postupak vanjskoga provoza smatra se završenim i obveze nositelja ispunjenima podnošenjem robe i pripadajućih isprava odredišnoj carinarnici u skladu s odredbama predmetnog postupka.

2. Carinska tijela okončavaju postupak kada, temeljem usporedbe podataka raspoloživih u polaznoj carinarnici s onima raspoloživima u odredišnoj carinarnici, utvrde da je postupak pravilno proveden.“

13 Članak 98. stavak 1. Carinskog zakonika predviđa:

„Postupak carinskog skladištenja odobrava smještaj u carinskom skladištu:

a) robe koja nije roba Zajednice, a da ta roba pritom ne podliježe uvoznim carinama ili mjerama trgovinske politike;

[…]“

14 Carinski zakonik stavljen je izvan snage Uredbom (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) (SL L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 245.). Međutim, vodeći računa o datumu činjenica iz glavnog postupka, na robu spomenutu u točki 19. ove presude primjenjivao se Carinski zakonik.

Glavni postupci i prethodna pitanja

15 TOP Logistics, prijašnjeg naziva Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV (u daljnjem tekstu: Mevi), poduzetnik je koji se bavi skladištenjem i pretovarom robe. Ima odobrenje za vođenje carinskog i poreznog skladišta.

16 Van Caem je poduzetnik koji se bavi međunarodnom trgovinom proizvodima zaštićenima žigom.

17 Bacardi proizvodi i stavlja na tržište alkoholna pića. Nositelj je različitih žigova za svoje proizvode.

18 Tijekom 2006., na zahtjev Van Caema, više pošiljki Bacardijevih proizvoda, prevezenih u Nizozemsku iz treće zemlje, uskladišteno je kod Mevija u roterdamskoj luci (Nizozemska).

19 Budući da je roba stavljena u postupak odgode plaćanja carine na vanjski prijevoz ili carinsko skladištenje, bila je označena kao „roba T1“.

20 Određeni dio robe nakon toga bio je pušten u slobodan promet i stavljen u sustav odgode plaćanja trošarina. Stoga je ta roba napustila carinski postupak s odgodom uređen člancima 91., 92. i 98. Carinskog zakonika te se nalazila u trošarinskom skladištu.

21 Budući da nije pristao na ulazak dotične robe u EGP i da je usto saznao da su šifre proizvoda bile odstranjene s boca koje su bile dio dotičnih pošiljki, Bacardi ih je dao zaplijeniti i zatražio više mjera pred Rechtbankom Rotterdam. U tu svrhu pozvao se na povredu svojih žigova Beneluksa.

22 Presudom od 19. studenoga 2008. Rechtbank Rotterdam (sud u Rotterdamu) utvrdio je da ulazak dotične robe u EGP povređuje Bacardijeve žigove Beneluksa i odredio određene tražene mjere.

23 TOP Logistics uložio je žalbu pred Gerechtshofom Den Haag (žalbeni sud u Hagu). U okviru tog žalbenog postupka Van Caemu je odobrena intervencija.

24 Međupresudom od 30. listopada 2012. taj je sud presudio da, sve dok dotična roba ima status robe T1, nisu povrijeđeni Bacardijevi žigovi Beneluksa.

25 Što se tiče pitanja je li bilo povrede navedenih žigova jednom kad je dotična roba stavljena u sustav odgode plaćanja trošarina, navedeni je sud u svojoj međupresudi objavio namjeru upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku.

26 U odluci kojom se upućuje prethodno pitanje Gerechtshof Den Haag je iznio da, suprotno slučaju s robom T1, na robu koja se nalazi u trošarinskom skladištu bile su plaćene uvozne carine koje je eventualno trebalo podmiriti. Ta je roba, posljedično, uvezena u smislu Direktive 92/12 i puštena u slobodan promet. Postala je roba Zajednice.

27 Ta utvrđenja, prema Gerechtshofu Den Haag, ne trebaju nužno dovesti do zaključka da je dotična roba bila uvezena u smislu članka 5. stavka 3. točke (c) Direktive 89/104.

28 S druge strane, Gerechtshof Den Haag je u dvojbi glede pitanja može li se u vezi s robom koja je stavljena u sustav odgode plaćanja trošarina raditi o „uporabi“ u „trgovačkom prometu“ u smislu članka 5. stavka 1. Direktive 89/104 i opasnosti od nanošenja štete jednoj od funkcija žiga u smislu sudske prakse Suda.

29 U tim je okolnostima Gerechtshof Den Haag odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„Ova pitanja odnose se na robu koja je podrijetlom izvan EGP-a i koja je, nakon što je unesena na područje EGP-a (ni od nositelja žiga ni uz njegovo odobrenje), u državi članici Europske unije bila stavljena u postupak vanjskog provoza ili u postupak carinskog skladištenja [...]

1. Kada se na takvu robu zatim, u okolnostima kao što su one u predmetnom slučaju, primjenjuje sustav odgode plaćanja trošarina, treba li smatrati da je ta roba uvezena u smislu članka 5. stavka 3. točke (c) Direktive 89/104/EEZ (sada Direktiva 2008/95/EZ), tako da je riječ o ‚uporabi (znaka) u trgovačkom prometu' koju nositelj žiga može zabraniti na temelju članka 5. stavka 1. navedene direktive?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrdan, treba li smatrati da, u okolnostima kao što su one u predmetnom slučaju, sama prisutnost takve robe u državi članici (na koju se u toj državi članici primjenjuje sustav odgode plaćanja trošarina) ne nanosi ili ne može nanijeti štetu funkcijama žiga, tako da se nositelj žiga koji se u navedenoj državi članici poziva na nacionalno zakonodavstvo o žigu ne može protiviti toj prisutnosti?“

O prethodnim pitanjima

30 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 5. Direktive 89/104 tumačiti na način da se nositelj žiga registriranog u jednoj državi članici ili više njih može protiviti tomu da treći stavi robu zaštićenu tim žigom u sustav odgode plaćanja trošarina, nakon što ju je bez odobrenja nositelja unio u EGP i pustio u slobodan promet.

31 U tom pogledu, uvodno valja podsjetiti kako je ključno da nositelj žiga registriranog u jednoj državi članici ili više njih može kontrolirati prvo stavljanje na tržište proizvoda zaštićenih tim žigom u EGP-u (vidjeti osobito presude Zino Davidoff i Levi Strauss, C-414/99 do C-416/99, EU:C:2001:617, t. 33.; Makro Zelfbedieningsgroothandel i dr., C-324/08, EU:C:2009:633, t. 32. kao i L'Oréal i dr., C-324/09, EU:C:2011:474, t. 60.).

32 Da bi to bilo moguće, članak 5. Direktive 89/104 dodjeljuje nositelju žiga isključivo pravo koje mu omogućuje da svim trećima zabrani, posebice, uvoz proizvoda zaštićenih njegovim žigom kao i da ih nude, stavljaju na tržište ili da ih u tu svrhu drže bez njegova odobrenja (presude Zino Davidoff i Levi Strauss, C-414/99 do C-416/99, EU:C:2001:617, t. 40.; Van Doren + Q, C-244/00, EU:C:2003:204, t. 33. kao i Peak Holding, C-16/03, EU:C:2004:759, t. 34.).

33 U konkretnom slučaju dotična roba u glavnom postupku bila je proizvedena u trećim zemljama. Unesena je na carinsko područje Europske unije bez odobrenja nositelja žiga i stavljena u sustav odgode plaćanja carine. Nakon toga puštena je u slobodan promet, čime je okončan navedeni carinski sustav i došlo je do plaćanja uvoznih carina, također bez odobrenja navedenog nositelja.

34 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da dotična roba iz glavnog postupka više nije stavljena u sustav odgode plaćanja carine. Posljedično, sudska praksa prema kojoj stavljanje proizvoda zaštićenih žigom u sustav odgode plaćanja carine, kao što je to sustav vanjskog provoza iz članaka 91. i 92. Carinskog zakonika ili carinsko skladištenje iz njegova članka 98., ne može sama po sebi nanijeti štetu isključivom pravu nositelja žiga (vidjeti osobito presudu Philips i Nokia, C-446/09 i C-495/09, EU:C:2011:796, t. 55. i 56. kao i navedenu sudsku praksu).

35 Naprotiv, budući da je na dotičnu robu iz glavnog postupka plaćena carina te je ona puštena u slobodan promet, ta je roba bila uvezena u smislu članka 5. stavka 3. točke (c) Direktive 89/104 (vidjeti u tom smislu presudu Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, t. 43. i 44. kao i rješenje Canon, C-449/09, EU:C:2010:651, t. 18.).

36 Roba iz glavnog postupka, s obzirom na to da nadalje pripada jednoj od kategorija proizvoda iz članka 3. stavka 1. Direktive 92/12, sukladno njezinu članku 5. stavku 1., u trenutku kad je otpuštena iz carinskog sustava postala je uvezena roba u smislu te direktive.

37 Sumnje koje ipak ima sud koji je uputio zahtjev u pogledu pitanja može li se nositelj žiga protiviti tomu da se roba koja je tako puštena u slobodan promet bez njegova odobrenja stavi u sustav odgode plaćanja trošarina u prvom su redu vezane za činjenicu da se na temelju pravila utvrđenih Direktivom 92/12 tijekom trošarinskog skladištenja trošarine ne plaćaju te se, posljedično, dotična roba još ne može pustiti u potrošnju.

38 Međutim, kako su to primijetili Bacardi i francuska vlada, iz teksta članka 5. stavka 3. Direktive 89/104 kao i iz sudske prakse navedene u točki 32. ove presude proizlazi da nositelj žiga nipošto nije obvezan čekati puštanje u potrošnju robe zaštićene njegovim žigom da bi izvršavao svoje isključivo pravo. On se, naime, može također protiviti određenim činjenjima koja su poduzeta bez njegova odobrenja prije tog puštanja u potrošnju. Među tim su činjenjima osobito uvoz dotične robe i njezino držanje u svrhu stavljanja na tržište.

39 Na temelju članka 5. stavka 3. u vezi sa stavkom 1. istog članka, valja utvrditi kako činjenja gospodarskog subjekta, poput u konkretnom slučaju Van Caema, koja se sastoje od uvoza u Uniju proizvoda bez odobrenja nositelja žiga i stavljanja te robe u sustav odgode plaćanja trošarina, njezina držanja u trošarinskom skladištu u iščekivanju plaćanja trošarina i puštanja u potrošnju, treba kvalificirati kao „korištenje u trgovačkom prometu znaka koji je istovjetan njegovu žigu u odnosu na proizvode [...] koji su istovjetni onima za koje je žig registriran“ u smislu članka 5. stavka 1. Direktive 89/104.

40 Točno je da uvozom i skladištenjem robe zaštićene znakom koji je istovjetan tuđem žigu za proizvode istovjetne onima za koje je taj žig registriran gospodarski subjekt ne koristi taj znak u transakcijama s potrošačima. Međutim, pojmovi „korištenje“ i „u trgovačkom prometu“ iz stavka 1. istog članka ne mogu se tumačiti na način da se odnose samo na izravne veze između trgovca i potrošača jer je u protivnom članak 5. stavak 3. Direktive 89/104 lišen korisnog učinka.

41 Što se tiče, s jedne strane, pojma „korištenje“, Sud je već imao priliku pojasniti kako se radi o korištenju znaka istovjetnog žigu u smislu članka 5. Direktive 89/104 kad gospodarski subjekt koristi taj znak u okviru vlastite poslovne komunikacije (presuda Google France i Google, C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, t. 56.).

42 To je slučaj, primjerice, kad gospodarski subjekt uveze ili isporuči držatelju skladišta robu zaštićenu žigom čiji nije nositelj s namjerom da je stavi na tržište. Ako bi bilo drukčije, uvoz i držanje u svrhu stavljanja na tržište spomenuti u članku 5. stavku 3. Direktive 89/104, koji se obično ostvaruju bez izravnog kontakta s potencijalnim potrošačima, ne bi se mogli kvalificirati kao „korištenje“ u smislu navedenog članka i stoga ne bi mogli biti zabranjeni, iako je zakonodavac Unije izričito odredio da ih se može zabraniti.

43 Što se tiče, s druge strane, izraza „u trgovačkom prometu“, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da se korištenje znaka istovjetnog žigu odvija u trgovačkom prometu kada se to događa u kontekstu gospodarske aktivnosti čiji je cilj gospodarski probitak, a ne u privatnoj domeni (presude Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, t. 40.; Céline, C-17/06, EU:C:2007:497, t. 17. kao i Google France i Google, C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, t. 50.).

44 To je očito tako kada, kao u glavnom postupku, gospodarski subjekt koji se bavi paralelnom trgovinom proizvodima zaštićenima žigom uvozi i skladišti takve proizvode.

45 Što se tiče, naprotiv, držatelja skladišta, kao što je to u ovom slučaju TOP Logistics, valja utvrditi da njegovo pružanje usluge skladištenja robe zaštićene tuđim žigom ne predstavlja korištenje znaka koji je istovjetan njegovu žigu u odnosu na proizvode ili usluge koji su istovjetni onima za koje je žig registriran. U mjeri u kojoj taj pružatelj usluga svojem klijentu dopušta takvo korištenje, njegova se uloga ne može ocjenjivati s obzirom na odredbe Direktive 89/104, već je treba, prema potrebi, ispitati iz perspektive drugih pravnih pravila (vidjeti po analogiji presudu Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, t. 28. do 35.).

46 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev pita se o opasnosti nanošenja štete funkcijama žiga koja bi mogla nastati kao posljedica činjenja koje se sastoji od stavljanja robe zaštićene tuđim žigom u sustav odgode plaćanja trošarina. U tom kontekstu on spominje sudsku praksu Suda prema kojoj, u slučaju iz članka 5. stavka 1. točke (a) Direktive 89/104, ostvarivanje isključivih prava koja proizlaze iz žiga treba biti ograničeno na slučajeve kada se uporabom znaka od strane treće osobe nanosi šteta ili bi se mogla nanijeti šteta jednoj od funkcija žiga, bilo da se radi o temeljnoj funkciji označavanja podrijetla proizvoda ili usluge zaštićene žigom ili o nekoj drugoj njegovoj funkciji (presude Google France i Google, C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, t. 79. kao i Interflora i Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, t. 38.).

47 U tom pogledu valja podsjetiti da temeljna funkcija označavanja podrijetla omogućava identifikaciju proizvoda ili usluga označenih žigom na način kao da potječu od jednog određenog poduzetnika, pri čemu je taj poduzetnik onaj pod čijom se kontrolom proizvod ili usluga prodaju (presuda Backaldrin Österreich The Kornspitz Company, C-409/12, EU:C:2014:130, t. 20. i navedena sudska praksa).

48 Kao što su to primijetili Bacardi i francuska vlada, svako činjenje trećega kojim se nositelja žiga registriranog u jednoj državi članici ili više njih sprečava da izvršava svoje pravo na kontrolu prvog stavljanja na tržište u EGP-u proizvoda zaštićenih tim žigom, priznato u sudskoj praksi na koju se podsjeća u točki 32. ove presude, po svojoj naravi nanosi štetu navedenoj temeljnoj funkciji žiga. Uvoz proizvoda bez odobrenja nositelja dotičnog žiga i držanje tih proizvoda u trošarinskom skladištu u iščekivanju njihova puštanja u potrošnju u Uniji za učinak ima lišavanje nositelja tog žiga mogućnosti kontrole načina prvog stavljanja na tržište proizvoda zaštićenih njegovim žigom u EGP-u. Takva činjenja također nanose štetu funkciji žiga koja se sastoji u identificiranju poduzetnika od kojeg potječu proizvodi i pod čijom je kontrolom organizacija prvog stavljanja na tržište.

49 Tu analizu ne pobija činjenica da roba koja je uvezena i stavljena u sustav odgode plaćanja trošarina nastavno može biti izvezena u treću zemlju i na taj način nikad ne biti puštena u potrošnju u državi članici. U tom pogledu, dovoljno je istaknuti da se svaka roba u slobodnom prometu može izvesti. Ta

mogućnost ne smije biti zapreka primjeni pravila u području žigova koja se odnose na robu uvezenu u Uniju. Osim toga, izvoz je sam po sebi također činjenje na koje se odnosi članak 5. stavak 3. Direktive 89/104.

50 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da članak 5. Direktive 89/104 treba tumačiti na način da se nositelj žiga registriranog u jednoj državi članici ili više njih može protiviti tomu da treći stavi robu zaštićenu tim žigom u sustav odgode plaćanja trošarina nakon što ju je bez odobrenja nositelja unio u EGP i pustio u slobodan promet.

Troškovi

51 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (treće vijeće) odlučuje:

Članak 5. Prve direktive Vijeća 89/104 od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da se nositelj žiga registriranog u jednoj državi članici ili više njih može protiviti tomu da treći stavi robu zaštićenu tim žigom u sustav odgode plaćanja trošarina nakon što ju je bez odobrenja nositelja unio u EGP i pustio u slobodan promet.

Potpisi